

FINESTRA D'OPORTUNITAT

La llibertat d'expressió selectiva

per Francesc Bertran, Albert Avilés i Víctor Vila

Charlie no eren tots

El millor que té el pas del temps és que posa les coses al seu lloc i mostra les coses com són, sense necessitat de treure conclusions de manera immediata en el moment en que passen els esdeveniments. En la gloriosa època de *Je suis Charlie's* massius dits a tort i a dret, amb la boca plena i amb el convenciment que aquí no hi ha res a tapar, a la mínima posada a prova seriosa de la disfressa que amagava les vergonyes de la dreta espanyola en matèria de censura, aquesta ha caigut i ha deixat entreveure, amb tota la seva esplendor, la fràgil **llibertat d'expressió** que regna en aquest estat. En el cas que ens ocupa: la prohibició del concert de **Soziedad Alkoholika** previst per al pròxim 14 de març al Palacio Vistalegre de Madrid per part del Govern de Madrid pressionat per l'**Associació de Víctimes del Terrorisme (AVT)**.

La llibertat d'expressió davant la justícia

El cas es remunta al 2004, quan l'AVT denuncia el grup acusant-lo d'**enaltiment del terrorisme d'ETA** per les cançons "Explota Zerdo", "Síndrome del Norte" i "Stop Censura". **Baltasar Garzón** arxiva el cas i desestima el posterior recurs. Al 2006 l'AVT torna a presentar un altre recurs i en aquest cas és tramitat pel jutge **Grande Marlaska**, que també arxiva el cas però la *Sala de Lo Penal* revoca la decisió i porta el grup a judici. Finalment queda **absolt de tots els càrrecs**, malgrat l'alt contingut de resignació que emanen les sentències dictades pels jutges: la llibertat d'expressió és un tema seriós i està per sobre de postures polítiques. Només cal veure la sentència del judici que feia referència a la lletra de "Síndrome del Norte" en els termes següents:

"...consecuentemente el texto de la letra, por más repulsa social que merezca, no expresa sino opiniones con excesos verbales hirientes y desafortunados, especialmente rechazables por el momento y ocasión, tanto en el año en el que la canción se grabó 1993, como en la actualidad, sobre la actuación de determinados miembros de las

fuerzas de seguridad en prevención de atentados contra sus personas, pero que tienen cabida en el derecho de la crítica y en el legítimo ejercicio de la libertad de expresión, y son tolerables en una sociedad democrática que no pueden verse coartados por la acción penal ejercitada...

Anar pel dret

Vist el resultat del procés judicial no hi hauria d'haver cap motiu pel qual el grup no pogués seguir endavant amb la seva carrera, però la persecució per part de l'AVT no ha parat i el grup continua patint encara avui en dia les conseqüències de les **pressions** que aquest col·lectiu exerceix sobre càrrecs públics i promotors per evitar que facin concerts. La darrera mostra és aquesta recent prohibició a 5 dies vista d'un concert a Madrid, amb la premissa dels antecedents judicials del grup i que la seva actuació alteraria l'ordre públic per la possible assistència de grups neonazis contraris a la ideologia dels seguidors de SA. Malgrat la campanya de **desprestigi** que suposa aquesta actitud prohibitiva, estem parlant d'un grup amb una trajectòria de **17 anys** amb 14 referències discogràfiques, dues d'elles editades pel segell nord-americà Roadrunner Records (un dels més importants a nivell mundial en grups de Metal) i amb una gran quantitat de concerts realitzats arreu del món. A més, el grup és molt ben considerat tant per la crítica com pel públic (la prestigiosa revista RockZone els ha arribat a col·locar a dalt de tot de les llistes de discs més importants de l'any).

És propi dels països poc madurs democràticament l'ús de la **censura** per apagar opinions contràries a les dels governants. Per davant de tot s'hauria de protegir la llibertat d'expressió, i si un concert programat pot portar desordre públic per part d'una colla que ni tan sols hi assistirà, el deure dels governants hauria de ser protegir als assistents dels brètols de fora. Si ho poden fer pel futbol, per què no per la cultura? Si judicialment mai s'ha pogut demostrar apologia del terrorisme, per què cedir davant les pressions?